

عنوان مقاله:

تاثیر فلسفه علم پوپر بر معرفت شناسی دینی

محل انتشار:

دوفصلنامه دین و دنیای معاصر، دوره 8، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

علی اکبر عبدالاحدی مقدم - دانشجوی دکتری فلسفه دین، دانشگاه پیام نور تهران، تهران، ایران. (نویسنده مسئول)

افلاطون صادقی - دانشیار گروه فلسفه دانشگاه پیام نور واحد تهران، تهران، ایران.

جلال پیکانی - دانشیار گروه فلسفه دانشگاه پیام نور واحد تهران، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

آیا می توان از ابطال پذیری برای اثبات علمی بودن گزاره های دینی استفاده کرد؟ با ظهور پوزیتویسم منطقی در ابتدای قرن بیستم و گسترش آن در سراسر جهان، مابعدالطبیعه و حتی اخلاق متعالی از اعتبار ساقط شدند. پوپر با درهم شکستن اقتدار پوزیتویسم که معیار تجربی و استقرایی را برای تمییز علم از غیرعلم تعمیم داده و آن را تبدیل به معیاری کلی برای معناداری نموده بود، عرصه جدیدی برای مباحث متافیزیکی گشود که در آن نظروزی متافیزیکی امری عقلانی تلقی می شود. پوپر با حرمت نهادن به نظروزی متافیزیکی نه تنها متافیزیک را غیرقابل انفکاک از علم دانست بلکه از این مهم تر معتقد بود که متافیزیک از اوصاف نظریه های علمی آزمون پذیر پیشرو است. در این سپهر، این تحقیق با روش تحلیلی - انتقادی، درصدد سنجش و بررسی تاثیر فلسفه علم پوپر بر معرفت دینی است. بدین منظور نخست با بررسی فلسفه علم پوپر، به این نتیجه رسیدیم که علی رغم ایراداتی که به فلسفه علم پوپر وارد است، ابطال پذیری نه تنها بستری مناسب برای توجیه عقلانی گزاره های دینی آماده کرده است؛ بلکه مشخص شد برخی از معارف دینی خصوصا آن دسته از معارف که با استدلال عقلی اثبات می شوند، قابلیت ابطال پذیری دارند و می توان آن ها را بر مبنای ابطال گرایی علمی قلمداد کرد.

کلمات کلیدی:

معرفت شناسی، معرفت شناسی دینی، فلسفه علم، تحقیق پذیری، ابطال پذیری، کارل پوپر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1425524>

